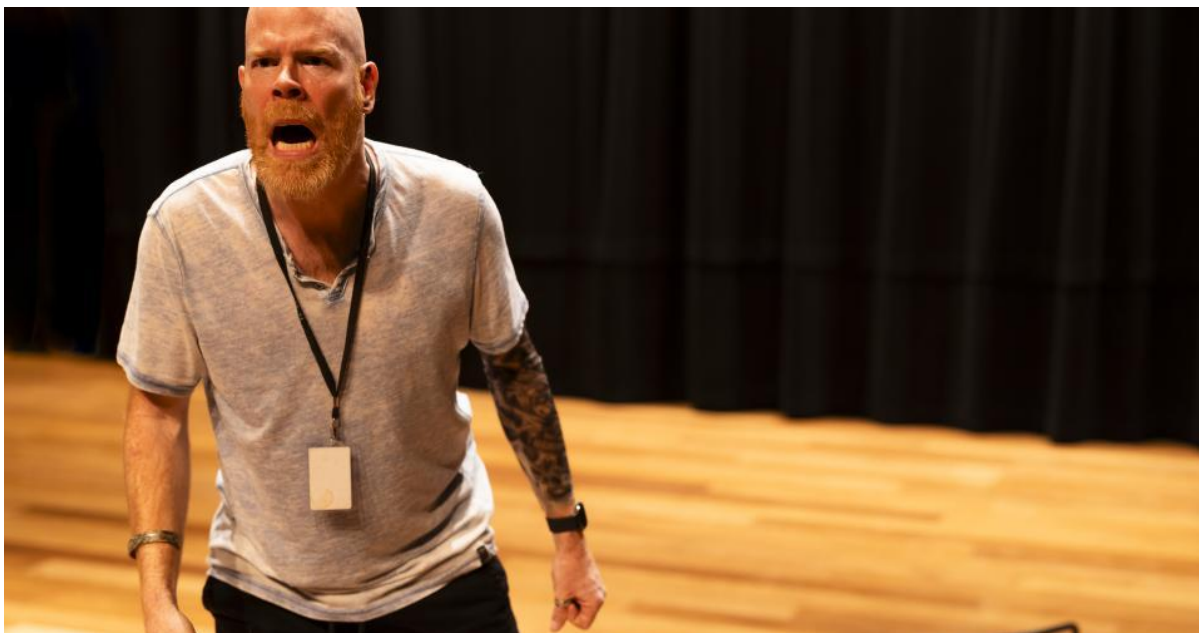

Recensie Klink. @Focus Knack

© Koen Broos

Voorstelling - Klink

Regisseur - Raven Ruëll

Cast - Bruno Vanden Broecke

Els Van Steenberghe is theaterrecensent

Never change a winning team. Dat weten ook regisseur Raven Ruëll en acteur Bruno Vanden Broecke. Na onder meer *Missie (2007)* en *Para (2018)* is *Klink* is hun elfde samenwerking. Opmerkelijk sober én sterk.

‘Wie zijn geïnterneerden en wat doen ze met hun leven in gevangenschap? Op die vraag trachten Bruno Vanden Broecke en Raven Ruëll – met de hulp van schrijfster Annemie Morbee die een tijdlang in het Forensisch Psychiatrisch Centrum in Gent werkte – een antwoord te vinden in het verrassend simpele én meeslepemde *Klink*.

Laten we starten met een uitvoerige opsomming van het decor: twee stoelen en een tafel. Punt. Vanden Broecke komt op in een sportief kloffie, met tattoos en een oorring die niet de zijne zijn én met een blik die niet de zijne is. Het is de blik van zijn personage: Tom. De man gooide na een carrière in de wervelende mediawereld zijn leven om en belandde als opvoeder in ‘den blok’. Daar zal hij vier mensen begeleiden die op het punt staan ‘den blok’ te verlaten.

Dit is een van onze meest getalenteerde acteurs die aan elke zin een lach en een traan kan hangen – zonder veel moeite – en er, en passant, ook nog een geëngageerde ondertoon aan breit.

Meer verklappen we niet. Vanden Broecke vertelt als de beste. Dat is nodig. Want de tekst is verraderlijk vol én simpel. Vanden Broecke moet eerst heel veel informatie geven over het leven van zijn personages én het leven van de bewoners in 'den blok' alvorens vooruit te sturen in verhaal en handeling. Eerst alle termen en procedures toelichten alvorens ermee te dollen in een verhaal. Het is even doorbijten voor acteur en publiek.

Gelukkig is Vanden Broecke een van onze meest getalenteerde acteurs die aan elke zin een lach plus een traan kan hangen – zonder veel moeite – en er, en passant, ook nog een geëngageerde ondertoon aan breit. Zonder gekunsteld of wijsneuzerig over te komen. Hij komt vooral menselijk over. Deze voorstelling wil 'geïnterneerden' tot mensen van vlees en bloed maken. Ook al bleken die mensen in de buitenwereld drugsdealers, psychopaten of pedofielen te zijn.

Ruëll en Vanden Broecke construeren het verhaal zo dat je eerst de mens ziet en pas dan de misdadiger. Dat is een volgorde die in de wereld buiten den blok en buiten het theater te vaak vergeten wordt.

Volgde er een frons nadat je het woord 'pedofiel' las? Hoeft niet. Ruëll en Vanden Broecke construeren het verhaal op die manier dat je bovenal en eerst de mens ziet alvorens je de (mis)daden ziet. Dat is een beweging die in de wereld buiten den blok en buiten het theater te vaak vergeten wordt.

Met niets in de handen en de zakken slaat Van den Broecke erin je aan zijn lippen te laten hangen en stuurt je uit het theater, en 'den blok', met veel meer kennis van zaken én begrip voor de mensen die verwickeld zitten in die zaken.

Daarnaast heb je ook een avond doorgebracht met zicht op een grandioos acteur die in zijn eentje haast moeiteloos een resem personages laat opdraven en hen allemaal van eigen stem, poten en smoel voorziet. Hoe? Met niets meer dan zijn eigen stem, poten en smoel.

De blik in zijn ogen keert na de voorstelling terug naar hun vertrouwde 'stand': empathisch, zacht, vol levensvreugde en met veel speelsheid. Klaar voor een verse rol.

Klink van Bruno Vanden Broecke en Raven Ruëll reist tot 23 december door het land.
jimmiedimmick.be

Link naar recensie:

<https://focus.knack.be/meer/podium/reviews-podium/bruno-vanden-broecke-sleurt-in-klink-een-blok-vol-geïnterneerden-de-scene-op-het-decor-past-nochtans-in-een-deux-chevauxkje/>